

עין משפט
גד מצודה

ע א מדי סיניא מדי
 ארסות הליא טושיע
 ארסע קי קו טע' ב:
עא ב מדי שס הליג
 טושיע שס טע' ד:
עב ג ד מדי שס טושיע
 שס טע' ה:
עג ה טושיע שס טע' ב:

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

שמואל אמר אין טובת עין בבשר. נלא השיר בחולין איירי
דלוי כהשיר למה יס לה להיות פתוחה ממוכת עץ:
לרבנן הדיד בה מנה לא הדיד בה ולא בליום. וממתי רימ היא
ולא רננו ואם תמאר תמאי לא תאמר רננו צין הדיד

ואין להן טענת בתו
והשפחה שנפדו וי
יתירות על בנות ש
כתובתן מנה ואין להן
רב יהודה אמר רב
עשאה מוכת עין כי
אמר אין מוכת עין
לה להא שמעתא
ייל רבדיה רב אמר

הדר ביה רבא מהחיא. אבל
מחא לא בעי למימר דהדר
ביה משום דהקדש טעמו ששמע
לוי' מנח לן דמקח ביה ממנה ששמר
לברנח לא הכיר זה ולא כלום ואמר
ששחור בו ממנה ששמר לא הכיר זה
לר' מ' מחסין אלא נפרש לא הכיר
זה מנה וטוקי ברי'א כר' מאיר
ח'ל דפ' לעיל בקונטרס דלין
הו' סכרל דלי' חסין מקח טעמו
לא יא' לא כלום וא' לי' חסי'
מקח טעמו למה לא יא' לה
מחסי' כיון דמדהם לה לנגורת דלעו'
לנגורת פוחתין לה למכונתה' :
אמר

אדם הא לא איתעביד בה מעשה בדי אדם ורבנן
גמיייה לבוגרת בוגרת לא איתעביד בה מעשה כ
מעשה אבל לא הכיר בה לדברי הכל ולא כלום
אומרת מוכת עין אני והוא אומר לא כי אלא דר
אליעזר אומרים נאמנת אלא אמר רבא בין הכיר בה
ומאמנים לרבנן הכיר בה מנה לא הכיר בה ולא כלום
ביד^ו הוצאת שם רע כן לבית דין ואמר פלוני לא
אם יש עדים שזינתה תחתיו יש לה כתובה מנה אם יש
בבת סקילה היא הכי קאמר אם יש עדים שזינתה
מעיקרא יש לה כתובה מנה^ז ואמר רב חייא בר אב
אומרת כנסה בחזקת בתולה ונמצאת בעולה יש לה
נחמן^ח הנושא את האשה ולא מצא לה בתולים ה
נאנסתי ונסתחפה שדחו כולל אומר לא כי אלא עז
מקחי מקח טעות ולית לה כלל ואמר רבא כי רב חייא
יכול גדולי הדור יתבי כי אמר רב ששת להו שמעתא
מקח טעות נמי ממאמנים אבל מנה אית לה ואת אמר
דבא מאן דקא מויתב שפיר קא מויתב^ט מקח טעות
קשיא הך תריץ ואימא הכי אם יש עדים שזינתה
מעיקרא ולא כלום ינמצאת מוכת עין יש לה כתוב
ואמר לרבנן לא הכיר בה ולא כלום אלא ש"מ הדר
בנסה ראשון לשום גישואין היוש לה עדים שלא נסת
שהתה כדי ביאה אין השני יכול למעון טענת בתול

ואי לא מקח טעות הוא אין חילוק בין הכיר ללא הכיר: והדר הכיר בה ולא כלום אלא בין הכיר בין לא הכיר יש לה מנה לרב המאהב, כסף אם שקר וליספקל אם אמת היה: **בא לברך**. וזקוק לברך **מחמשה עשר**. מולך גרס. כאדם שהמערב בא וסופק לה ויזעם רב **שש לא שמעתי**. להאי זמא אומרת דלעיל דיש לה כחמה ויחשדין לרבא אלא קשיא הך דלעיל דקתי וינתה מעיקרא יש לה לה לא תחנה הכי אלא הכי אם יש עדים כו' **נמלך**. לא הכיר בה משא ואיהו אמר לרבנן ולא כלום וכרבי מאיר נמי לא תוקמה דהא רבי דאפי' הכי אין השני יכול לטעון טענת צבוליס להפסידה כחוכמה

אין השני יכול לטעון טענת בחולים פי' להפסידה מנה הראוי לאלמנה מן הנשואין שהרי כנסה הראשון, ואע"פ שהעדים מעידין אינו יכול לטעון.

ואין לכן טענה בחולין. אין יכול להספיקה אותו מנה ולומר בחזקה בתולה נשאחין והרי מקמי מקח טעות: גמ' עשה מוכס עץ. נטי דאין ביאחור ביאה מהיו לא גרע מעץ הנחנק ולרנן דפליגי אמוכס עץ כחובתה מנה וכן לענין כהן גדול דפנן (יבמות 97 ע"ג).

לא ישא את מוכת עץ הא נמי
אסירא ליה: אין מוכת עץ כבשר
אדם. ואי בעולה לא הוה מוכת
עץ נמי ליחא: כפסי נפשה. בלא
גברי דלא אמר כר יודיה משמיה
דרב ומשמיה דשמואל אלא אינהו
גופייהו איפלוג בה: וקטן שבה על
הגדולה ומוכס עץ. ומתפלגינהו
מנא לתרמי ולא איפלוג דקטן מוכת
במוכת עץ ששפת מימיה אין מוכת
עץ כבשר: הכי חזינא גדול כבשר
אדם.

על הקענה ולא כלום. אינה בראה
לדבריו הכל הלך כמנוחה מאתם
ולא אצלנו דבנן ענה לפחות מאכל
כנותן אצלם דבנן דמן כמכתת
נדה (דף מד:) גבי בת פחותה מג'
שנים ויום אחד מה הדמעה היצאה
ע"י אצלם אחת תחתיה אף
במלים על פחות מכן חוזרין אחרים
תחתיה: וקטן שצא על בדרולה.
מוכת עץ היא זו וכתובתה מאתים
דברי רבי מאיר וזכמנים ואמרם כל
מוכת עץ כתובתה מנה והא נמי
דקא משיחיה על מוכת עץ כתובתה
מנה: כהשכיר כס. כשכנסה וכתב
לה כתובת היה יודע שחיה מוכת
הוא.

ען: מדמי לה נכוגרס. דקמא
ען שכלו כחוליה כמ' יצמות ודף
טו. דקמני כחוליה' פרט לבוגרת
שכלו כחוליה ואפי' הי' כחוברת
מאמין: ולא כלום. דמקא טעות
הוא ואפי' מנה אין לה: **הוא אומר**
מוכח ען אני. משמתי היא: והוא
אומר לא כי **אלא** דרוסא איש אש.
העשא את האשה כחוקת כחוליה
ולא מאלה לה כחוליה היא אומרת
מוכח ען אני כו' ש"מ איה לה
כחוליה ען מנה לא מאמין דלי לית
לה מאי נאמנת דקאמרת רבן גמלי
אלמא מוכח ען שלא הכיר בה י
לה כחוביה ויכונתא דרמי בר חמא
דאמר לא הכיר בה דבני הכל ולא
כלום: **אלא אמר רבי** **לר' בון**
הכיר בה בין לא הכיר בה מאמין.
וממני' דקמני היא אומרת מוכח ען
אין וקא חנניה מאמין רבי מאיר
הוא: **לרבנן הכיר בה מנה.** וממני'
דהא דקמני וחכמים ואומרים מוכח
ען מנה כשהכיר בה: **לא הכיר בה**
ולא כלום. והא לא מצינו למימר
ל' מאיר הכיר בה מאמין לא הכיר
בה מנה דלי בבחמא טעות ממוסיה

לִיָּה מֵשׁוֹס דְּלֹא הִכִּיר בֶּה לִיָּה לִי מִדִּיר
 רַבָּא גַר וְלִיג' מִהֵיבָּ. וְהִדִּיר בִּיָּה בִּרְבָּא מִמַּחֵי דְּלֹמַר לִרְבִּין לֹא
 וְנִתְחַלִּים לִרְיָם וְנִתְחַלִּים דְּהִסָּס דְּבִרִּי הִכִּל: כּוּלָּאט שֶׁס רַע. לִיעֵשֶׁב
 לְבִיד וְאֹמֶר כִּי: וְאֹמֶר כִּי חֵיִיב גְּרָסִי: וְמוֹסִיב בִּי בִּנְחָם גַּרִּי:
 וְעֹקֶרֶת: מִקָּד טַעֲמֵה לְגַמְרִי שִׁמְעֵה. וְאִין לִי כִלּוֹס: יָבִיב בִּי אֶתֶר
 הָ: וְשֶׁהָ לֹא דְלֹמַתִּינִי: וְאֹמֶר בִּי רַבָּא גְּרָסִי: וְאֵלֹא קְשִׁיב כִּד.
 עֹבֵה מִנֵּה: פִּרְזִין. לִהֵיבֹא לְעֵלִיל דְּכִידֵּה הִוָּאֵת שִׁיר חִירֹוֹלֵה דְּהִרְלֵת
 וְקֹא מִתְרִן רַבָּא יָשֵׁה לֵּה כְּחֹבֵה מֵהֵה אֶלְמֹה הִדִּיר בִּיָּה מִהֵיבֹא לְעֵלִיל דְּהֵה
 וְאִיר מֵאֲחִים קֹאמֶר: וְיֵשֶׁ לֵּה עֵידִים שְׁלֵל נִסְפָּרָה. בְּרֹוֹת אֶשְׁמֵינִי
 לִימָא מִקָּד טַעֲמֵה הִוָּא: שְׁהִיר כְּנִסָּה דְּרֶשֶׁן. וְעֵלִי לְדַעַת שִׁנְעֵלָה:
 וְאֵת

ואת

מסורת הש"ס

(א) וְנָדָה מִדָּ: (ב) לְקַמֵּן
(ג) לְקַמֵּן יִ: (ד) לְקַמֵּן
(ה) לְקַמֵּן מִ: (ו) לְקַמֵּן יִ: (ז)
(ח) וְיִקְרָא כֹהֵן (ט) וְיִדְרֹג
דְּנִיחָא לִיה טְפִי דְלִרְבֵּן לֹא
סִכֵּד כֹה מִנֵּה דִשְׁמֵחָא
מִיִּתְקַמֵּא מִתְנִי וְיִרְיִיתָא
נְמִי כְרִבֵּן. ט"ז ט"ז

גליון הש"ס

נב' ואמר רבא מאן דקא
פותר שמידי שבת קמ
מ"ל רבא ו מ"ב:

מוסף רש"י

היא אומרת משארפתי
באנפתי. ולית לי תלתיס
(בלקח חת.)